

У кожної людини є такий куточок, де малесенька грудка землі і вузесенька споришева стежина промовляють до неї голосами предків, де минуле здається близьким і надто дорогим серцю. Тож недарма Улас Самчук у книзі спогадів «На білому коні» висловився так про рідне село: «Дермань для мене - центр центрів на планеті».

Таким центром центрів для багатьох із нас є село Мутвиця, яке розташоване недалеко від районного центру Зарічного в одному з наймальовничіших куточків Полісся. Зі Сходу та південного Сходу обрамлене таємничими сосновими борами, крилатими велетнями-дубами і срібним блиском струнких беріз, багатством тваринного та рослинного світу. З півночі – болотами та осушеними землями, які тягнуться до кордону з республікою Беларусь, із Заходу - села Мала Морочне.

Тож коли нам, активістам кабінету історії, учням Корнійчук Ользі, 8 клас, Колб Руслані, Мась Олександрі 10 клас, Олешко Вікторії, Негуриці Сергію, Ковалюк Марії 11 клас та завідувачці кабінету Андросюк Т.А. доручили написати історію освіти села Мутвиця, ми почали обговорення цієї теми з питань, які будуть включені до проекту. Хочемо повідати: було дуже цікаво, але складно. Оскільки даний проект охоплював досить значний період часу - 9 десятиліть. До складання проекту залучили дані обласного архіву, матеріали преси, спогади старожилів села, вчителів, учнів. Таким чином, в центрі проекту - Людина: далека і близька, видатна і пересічна. Це дозволило наблизити написане до серця кожного мутвичанина, якому близькі слова: школа, вчитель, клас. Слова вдячності хочемо сказати всім, хто брав участь в складанні даного проекту.

План проекту

1. Розвиток шкільництва в селі Мутвиця в 30-х роках.
2. Розвиток початкової школи в повоєнний час.
3. Здійснення семирічної, восьмирічної освіти в 50-60 роках.
4. Відкриття середньої школи. Неповторні 70 - 80-ті роки.
5. Розбудова шкільництва в незалежній Україні.

1. Розвиток шкільництва в селі Мутвиця в 30-х роках.

Після першої світової війни близько 7 мільйонів українців ввійшли до складу Польщі, решта жили в Румунії та Чехословаччині. Ставши об'єктом дискримінаційної політики, західні українці зазнавали гноблення і дискримінації. Українці в Польщі склали дві окремі громади. Більшість українців проживали на колишніх гасбурзьких землях Східної Малопольщі. Вони належали до греко-католицької церкви, були національно-свідомими і відносно добре організованими. Решта українців населяла Західну Волинь, Полісся та Холмщину. Вони налічували близько двох мільйонів, були, в основному, православними і до того ж політично, соціально-економічно і культурно малорозвиненими.

В 1924 році був прийнятий закон в Польщі, який забороняв користуватись українською мовою в урядових установах. Того ж року Станіслав Грабський, міністр освіти і прихильник відвертих антиукраїнських поглядів, здійснює реформу, що перетворила українськомовні школи на двомовні з переважанням польської мови. Бути українцем - означало бути політично-неблагонадійним елементом. А тому на західноукраїнських землях українців не допускали до вчительської посади. На думку поляків, шкільництво повинно було виховувати в західних українців відданість польській державі. Ось чому вони розвивали освіту на початковому рівні, особливо в таких відсталих краях як Волинь, Полісся. Так, в селі Мутвиця діяла початкова школа. В перший клас ходили 1 рік, в другий – 1, в третій – 2, в четвертий – 3. Вчителями в школі були поляки – Гоцик Йосиф Вінцентович, його дружина – Гоцик Софія, Марія Безкупівна.

Якщо початкова освіта була ще доступна пересічному поліщуку, то доступ до середньої та вищої освіти був ускладненим . Не дивлячись на те, що серед мутвичан було багато обдарованих , вони не пам'ятають , щоб хтось із односельчан продовжив навчання в гімназії чи в університеті. Щоправда , старожили згадували, що один із сім'ї Кендів з Осової таки продовжив навчання в гімназії в Пінську. Встановити точну дату, коли вперше мутвицькі учні сіли за парту, не вдалось . Цінними є повідомлення старожилів села: Тишковець Оксенії Петрівни , Тишковець Февронії Павлівни 1925 року народження .

Тишковець Февронії Павлівни 1925 року народження . В 1932 р. переступила поріг 1 класу Мутвицької середньої школи , 4 клас якої закінчила в 1939 році

Почала вона спогади незвичайно просто і цікаво . Февронія Павлівна згадала курйозний випадок. «В село на ночліг , - сказала вона, - по черзі в кожную родину солтус влаштовував безробітних . Як зараз пам'ятаю, - сміючись продовжує співрозмовниця бесіду, - їх було двоє . Перебування в Мутвиці закінчувалося і вони вирушили в Морочне . Звертається Маня Скаржинчиха до нас , хлопців і дівчат, які ходили в перший клас : «Давайте наздоженемо і

обкидаємо їх землею, бо вони чужі, бандити». Наздогнали на містку через бродок, який з'єднував морочнівські хутори і Мутвицю та й почали кидати жменями піску. Хтось розповів вчительці - польці Марії Безкупівні про наш поступок. Стоїть вона на порозі школи, а вчилися ми в будинку Павлюка, чекає на нас. Наказує зайти в клас . Дала нам кожному листочка і говорить: « Двадцять разів напишіть каліграфічно і без помилок речення : « З подорожуючими і незнайомими бути ввічливими». Ніяких нотацій не читала, але ми запам'ятали це і до сьогодні , бо поки написали каліграфічно і грамотно, сто потів зійшло. Більше ніхто з нас навіть косо не глянув в бік незнайомої людини. Мова навчання, – продовжує вона, - була польська . Вчителька дозволяла сільською мовою спілкуватись між собою тільки на перерві . Я й зараз пам'ятаю вірші польською мовою, - наголошує вона. Вірші , які цитує напам'ять Февронія Павлівна, різні. Це й патріотичні, ліричні. Особливо гарно і мелодійно прозвучав вірш «Осінь» у її виконанні.

- Велике значення поляки приділяли історії польської держави . Те, що вчитель розказував нам, треба було написати і запам'ятати. Я ще й досі , - продовжує вона, - пам'ятаю події і дати, про які нам розказував вчитель . А ще були такі предмети, як природа, математика і польська мова . Класи були по 40 учнів. А табличку множення знали всі. Якщо хтось не вивчив – сидів до вечора після уроків . Учителі були вимогливі і з нами обходились суворо. Якщо не слухався – били. «Дайно ренкель (руку)» , говорив вчитель і указкою боляче бив. З дівчатками поводитись більш лояльно, а з хлопцями - строго . А щоб ходити по селі без діла і мови не було.

Тишковець Ксенія продовжує розповідь своєї подруги : «Разом сиділи за однією партою, вийшли заміж за братів. В першому класі навчалося 25 учнів, тоді школа була в Павлюків, а в другому класі – навчання проходило в будинку американки, а третьому-четвертому класі – в будинку Барановського Захарія. Перша вчителька була полька Марія Безкупівна, а в третьому-четвертому класі - Гоцик Йосип Вінцентович. День починався з польського гімну, який пам'ятаю і можу заспівати зараз . Стояли всі струнко , співали, а потім говорили молитву на польській мові. День закінчувався з молитви: «Дзенькую тобі , Боже, за світло твоєї науки».

Вихованню приділяли велику увагу. А ще кожної середи та п'ятниці приїжджав із села Неньковичі батюшка Юзя Лазаревич , який вчив Закон Божий польською мовою . Книжки були дорогі, в нас була одна книжка на 3-4 учні. А ще пам'ятаю, що в селі була бібліотека».

Февронія Павлівна потім згадала, як приступали до будівництва нової школи в селі. Західним Поліссям в 1938 проїжджав польський міністр освіти , який вивчав стан шкільництва. Ось після того і приступили до будівництва школи .Виділили багато лісу, а будували майстри із Сенчиць та Дубчиць . Заклали будівництво на краю села . - Ну не знаю, - продовжує Февронія Павлівна, чому на краю, але нам говорили , що в селі велике скупчення хат і на випадок пожежі школу побудували далеко від жилих будівель.

«А може тому, - продовжує інший старожил, бо ходили в школу з Морочненських хуторів, Парської , Чернін, Осової».

Февронія Павлівна ще згадала , що міністр освіти привіз багато книг.

У 1939 році було побудовано дерев'яне приміщення школи. Наділ землі, на якому будували школу, належав родині Раковців . Пан Нелюбович-Тукальський пообіцяв цій сім'ї виділити землю в іншому місці . Поляки практично завершили будівництво школи перед приходом радянської влади. Залишилось лише засклити вікна. Школа нараховувала 7 кімнат.

2. Розвиток початкової школи в повоєнний час.

За даними державного архіву Рівненської області з 12 .09. 1939 року по 20.05. 1940 року в селі Мутвиця працювала початкова школа. В 4 класах навчалося 127 учнів . Серед них було 40 відмінників.

Війна перервала навчання . В 1945 році школу знову відкрили. Ось, що розповідає Корнійчук Віра Андріївна , 1935 року народження .

- В школу ходили переростками. Книжок, зошитів не було. Листочок із зошита - то була розкіш. Як зараз пам'ятаю, вчителька обережно роздавала нам залізні пера. На парті перед нами лежала гілочка , ми її розколювали , всередину вставляли перо, перев'язували ниткою – мали ручку. А чорнило ? В баночку наливали воду, кидали залізні гвіздки , розводили буряковим соком - готове чорнило . Як ми хотіли вчитись! І вдягнутись не було в що: полотняна одежина, постолои, полотняна торба. В класі під час уроків було тихо: ловили кожне слово вчителя, запам'ятовували і намагались повторити сказане вчителем». Вона теж декламує вірш, що запам'ятався ... але російською мовою.

Першими повоєнними вчителями були Горбатко Марія Терентіївна, Баль Надія Іванівна, Віденко Марія Микитівна , а директором у той час працювала Різуник Марія Трохимівна .

З 1948 року для матеріальної підтримки тих, кому батьки не могли забезпечити мінімум для навчання, створювався фонд всеобучу. В 1948 – 1949 навчальному році з цього фонду одержали допомогу на придбання одягу, взуття, книжок 20 учнів.

3. Здійснення семирічної, восьмирічної освіти в 50-60 роках.

У 1952 році школа стала семирічною, діти навчались у дві зміни . Школа мала два входи. У приміщенні школи жив директор зі своєю сім'єю . Поряд з його квартирою знаходилась лаборантська . У 1956 році директором школи був Козубський Андрій Павлович .

Випускники 9 класу 1962 року . В центрі на фото її директор Козубський А.П., учениця 9 класу Шрамович Катерина Володимирівна, (справа перший ряд)

Диреткор школи Козубський Андрій Павлович. 1957

Директор Мутвицької восьмирічної школи Козубський Андрій Павлович. Вчителі школи
Чепелюк Олена Олександрівна .1965 р.

У 1958 році прибули нові вчителі Надільнюк Людмила Василівна,
Петровська Людмила Борисівна, Чепелюк Олена Олександрівна,
Хоменко Людмила Адамівна . В цьому році школа стає восьмирічною

Корнійчук (Чепелюк) Олена Олександрівна
(вчитель початкових класів)

А з 1960 року по 1967 рік Мутвицьку восьмирічну школу очолив Красновський Леонід Теофанович . Молодші класи (1 і 4) вела Марія Терентіївна , 2 клас – Баль Надія Іванівна , 3 клас – Чепелюк Надія Олександрівна, 5 – 8 класи навчалися у II зміну. Математику викладала Сніжинська Валентина Сергіївна , російську мову – Надільнюк Надія Василівна , українську та німецьку мови – Бережна Надія Іванівна , біологію та хімію - Лук'янчук Антоніна Теофанівна , піонервожатою була Лук'янчук Галина Лук'янівна .

Випускники 8 класу 1965 – 1966 рр.

Вчителька Мутвицької середньої школи Надільнюк Людмила Василівна (з права)

Кращими учнями школи в 1964 – 1965 навчальному році були: Тимошук Ольга, Корнійчук Валентина, Ломазей Василь, Скаржинець Степан, Корнійчук Степан Гнатович. Відмінні знання та зразкову поведінку мали випускники 1965 – 1966 року така як Крупіцька Світлана, Тишковець Галина, Трушевич Сергій, Максимчук Валентина, Максимчук Галина, Гордійчук Валентина.

У 1967 – 1968 році директором школи працювала Власюк Поліна Мусіївна. Математику читали Сторожик Марія Петрівна та Полюхович Проня Василівна. Омельчук Галина Лук'янівна призначена на посаду вчителя української мови. Піонервожатим школи був Рожець Микола Гнатович. Його дуже любили учні, він був надзвичайно талановитим: грав на баяні, співав, був прекрасним спортсменом.

З 1968 по 1970 роки директором школи призначений Гудзь Панас Григорович, викладач кафедри української мови та літератури Рівненського педагогічного інституту.

Учні продовжували навчатися в Зарічненській заочній школі, філія якого працювала при Мутвицькій восьмирічній школі.

4. Відкриття середньої школи. Неповторні 70 та 80 роки.

В 1972 році директором школи було призначено Петрушко Ніну Йосипівну, заступником директора школи з навчально-виховної роботи Корнійчук Антоніну Теофанівну.

До будівлі польської школи добудували цегляне приміщення з семи класних кімнат. Велика заслуга в цьому тодішнього керуючого «Райсельгосптехнікою» Царука Анатолія Кириловича. Школа стає десятирічкою. В цьому ж році на посаду вчителя англійської мови було призначено випускницю Київського інституту іноземних мов Рудюк Тетяну Андріївну.

В 1973 році освітянська сім'я Мутвицької школи поповнюється молодими спеціалістами: вчителем математики та організатором школи було призначено Полюхович Віру Іванівну, вчителем математики - Дарію Савівну, вчителем фізики Тумаша Василя Степановича, вчителем хімії та біології Скаржинець Марію Володимирівну, вчителем географії – Мельничук Віру Антонівну, військовим керівником школи призначено Костюковича Миколу Григоровича продовжував навчання на факультеті російської мови та літератури Рівненського педагогічного інституту.

Костюкович Микола Григорович під час практичної роботи з учнями у військовому кабінеті .

В 1974 році педагогічний колектив очолив Надісець Андрій Кирилович, заступником директора школи по навчально-виховній роботі призначено Корнійчук Антоніну Теофанівну. Вчителем історії та суспільствознавства призначено Андросюк Тамару Анатоліївну , вчителем російської мови та літератури випускницю Рівненського педагогічного інституту Полховську Ольгу Василівну . Деякий час вчителями математики працювали Кушнір Софія, Калаур Людмила .

З 1978 по 1984 рік директором школи працювала Петрушко Ніна Йосипівна. З 1984 року педколектив очолила Андросюк Тамара Анатоліївна . Заступниками директора школи з 1984 року по 1986 рік працювала Корнійчук Антоніна Теофанівна, з 1986 по 1995 р. Скаржинець Марія Володимирівна. За цей час добудовані:

спортивний зал, майстерня по обслуговуванню дерева та металу, їдальня . Проведено тепло в школу.

Головною метою педколективу в даний період було створення такої системи навчання, яка задовольняла освітні пріоритети кожного учня відповідно до його нахилу і можливостей. З 1972 по 1990 середню школу закінчило 555 учнів. З них 126 здобули середню спеціальну та вищу освіту. За високі показники в навчанні 11 учнів одержали атестат особливого зразка, золоті та срібні медалі.

Велика увага приділялася позакласній та позашкільній роботі. Учні разом із класними керівниками в травні-червні здійснювали туристичні походи по місцях трудової та бойової слави. Починаючи з 1976 по 1984 рік кожного року випускні класи від'їздили на екскурсії до Києва, Львова, Рівного.

Випускники 1977 – 1978 років та випускники 1980 – 1981 років відвідали Меморіал Хатинь та Брестську фортецю.

Педагогічний колектив Мутвицької середньої школи – це творчі вчителі з високими інтелектуальними можливостями . З 1986 по 1990 р. за наслідками щорічної педагогічної атестації 8 педагогів отримали звання «Учитель-методист ». Це Ходневич Віра Григорівна – вчитель початкових класів, нагороджена орденом «Знак пошани», Корнійчук Антоніна Теофанівна , вчитель біології, Петрушко Ніна Йосипівна, вчитель української мови та літератури, Тумаш Валентина Миколаївна, вчитель зарубіжної літератури, Корнійчук Віра Антонівна, вчитель зарубіжної літератури, Корнійчук Тамара Миколаївна, вчитель географії, Андросюк Тамара Анатоліївна, вчитель історії, Марчук Віра Іванівна, вчитель математики.

Вчителька музики Побережна Мирослав Леонідівна за високі професійні якості, майстерність, талант нагороджена відзнакою «Відмінник освіти». Саме під її керівництвом був створений в школі вокальний ансамбль вчителів, який став переможцем серед номінації «Народна пісня» на фестивалі в місті Сарнах в 1999 році.

Вокальний ансамбль вчителів Мутвицької школи.

Вчителі школи Побережна Мирослава Леонідівна, Тумаш Валентина Миколаївна, Корнійчук Віра Антонівна, Скаржинець Марія Володимирівна - активні учасники щедрівок, колядок, які радували своїм співом і майстерністю жителів сіл Зарічненського району.

Працівників ферми села Мутвиця прийшли привітати колядники

Екологічного катастрофою світового рівня стала аварія на Чорнобильській АЕС з 25 на 26 квітня 1986 року. Аварія призвела до непередбачуваного забруднення поліських районів України: Житомирської, Рівненської та Волинської області . Село Мутвиця ввійшло до III категорії забруднення. Починаючи з 1986 року дітей школи протягом року оздоровлювали в санаторіях України. Запроваджено дворазове безплатне харчування.

5.Розбудова шкільництва в незалежній Україні.

Проголошення незалежності України , духовне розкріпачення українського народу, знаття партійно-державного пресингу, відродження національної свідомості, змінили умови розвитку освіти. У 1990 рр. були прийняті важливі освітянські документи: Закон України «Про освіту » (4 червня 1991 року), Закон України «Про середню освіту» (13 травня 1999 року), затверджена програма «Освіта. Україна XXI століття», які перебачили істотну

реконструкцію всієї освіти . Принциповою позицією всіх перелічених законів стало визнання необхідності демократизації всіх ланок середньої та вищої школи.

Колектив Мутвицької середньої школи свої зусилля спрямував на здійснення диференційованого підходу до навчання учнів на одержання міцних і глибоких знань З 190 по 2006 рік середню освіту здобули 386 учнів. 12 учнів отримали атестат особливого зразка, нагороджені золотими та срібними медалями . 80 учнів нагороджені грамотами за особливі успіхи у вивченні окремих предметів. 180 учнів здобули освіту у вищих та середніх навчальних закладах II – IV ступеня акредитації , 20 продовжують навчання в університетах та технікумах. Вища освіта стала доступною громадянам України. Запорукою такого успіху був високий рівень науково-теоретичної підготовки вчителів Мутвицької середньої школи, справжніх майстрів цієї праці , людей з нестандартним мисленням, творчих і талановитих. Це педагоги з великим трудовим стажем, що продовжили працювати – Надільнюк Людмила Василівна, Чепелюк Олена Олександрівна, Корнійчук Антоніна Теофанівна, Ходневич Віра Григорівна, Марчук Надія Бенедектівна , Малайчук Галина Лук'янівна, педагоги, які прийшли в школу 70-80-х роках : Корнійчук Віра Антонівна (заступник директора по навчально-виховній роботі 1995 – 1999 рр.) . Тумаш Валентина Миколаївна – заступник директора по виховній роботі, Сільман Катерина Володимирівна , вчитель української мови та літератури , Тумаш Василь Степанович, вчитель фізики, Марчук Віра Іванівна та Шрамович Галина Адамівна, вчителі математики, Корнійчук Тамара Миколаївна , вчитель географії, Тимошук Тетяна Андріївна вчитель англійської

мови, Кутасевич Леонід Олександрович вчитель трудового навчання, Побережна Мирослава Леонідівна вчителька музики і ті, що влились в освітянську сім'ю в другій половині 90 – х р. , Янковець Світлана Олександрівна - старший вчитель, заступник директора школи по навчально-виховній роботі 2000 – 2005 р., Ярмач Тетяна Василівна, Корнійчук Наталія Василівна, Ломазей Руслана Костянтинівна, Барановська Олена Миколаївна, Голяка Вадим Іванович, Корнійчук Юлія Григорівна, Федорчук Людмила Францівна, Полюхович Юлія Василівна .

Вчительський колектив Мутвицької середньої школи . 1998 рік.

Процес формування освітянської системи проходив у складних умовах політичної, соціально-економічної та духовної трансформації суспільства, великої фінансової скрути.

Спільними зусиллями районного відділу освіти та підприємства ВАТ «Агротехсервіс» (керуючий Андросюк В.Г.) на території школи збудовано дитячий садочок (завідувачка дитячим садочком Мовчун

Світлана Зіновіївна), який функціонував з 1992 по 1997 р. і був закритий через зменшення народженості дітей .

З 1998 по 2006 рік в приміщенні дитсадка розташували пришкільний інтернат, в якому проживали учні 10-11 класів села Неньковичі.

Фінансова скрута , що особливо стала відчутною в другій половині 90 і тривала по 2002 рік негативно позначилась на вчительських статках і матеріально-технічній базі школи , але не дивлячись на труднощі 90-х р. колектив продовжував творчо працювати . Педагоги школи приймали участь в районних фестивалях творчих уроків, ставали переможцями районних конкурсів «Учитель року», «Класний керівник року».

Старший вчитель Янковець Світлана Олександрівна з вихованцями 4 класу . 2000 р

В грудні 2001 року за участі творчих вчителів м. Рівного, під керівництвом завідувачкою обласним педтовариством Дунай Валентини Романівни, Пасічник Олесі Борисівни – голови

Рівненського міського відділення педтовариства, начальника методичного управління освіти міста Рівного на базі школи працював педагогічний десант. Два дні продуктивно спілкувались, обмінувалися творчими доробками педагоги району та талановиті, неординарні особистості, педагоги з великої літери: Мисан В.О., кандидат педагогічних наук, укладач підручника з історії для 5 класу, Юрій Олексин- заступник ректора РППО, переможець республіканського конкурсу «Вчитель року - 2000» в номінації право, Фідря О.Г. – учитель історії ЗОШ №5 м. Рівного, учитель-методист, Заслужений учитель України, переможець Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 1998» в номінації історія., Гаврилук Оксана Володимирівна, вчитель української мови і літератури Рівненської гімназії №1. призер міського етапу Всеукраїнського конкурсу «Учитель року 2000», Гоголь Володимир Васильович, учитель фізики ЗОШ 12, «Учитель –методист». Заслужений учитель України, Желюк Олег Миколайович, «Учитель-методист» фізики, інформатики. Заслужений учитель України. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 96» (номінація фізика). Кандидат педагогічних наук. директор Рівненського міського ліцею, Кривцева Тетяна Володимирівна, учитель зарубіжної літератури, «Учитель-методист».Методист методичного відділу управління освіти м. Рівне, учитель зарубіжної літератури ЗОШ №5., Кухарчук Тетяна Андріївна, учитель хімії. «Учитель-методист». Методист методичного відділу освіти м. Рівне. Учитель хімії ЗОШ №12 м. Рівне, Редько Алла Олександрівна, вчитель початкових класів ЗОШ № 27 міста Рівне. «Учитель-методист». Переможець обласного і учасник Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2000».

Пасічник Олена Борисівна - голова Рівненського міського відділення, член президії обласного відділення Педагогічного товариства України, начальник методичного відділу управління освіти м. Рівне і

Желюк Олег Миколайович, «Учитель-методист» фізики, інформатики. Заслужений учитель України. Переможець Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 96» (номінація фізика).
Кандидат педагогічних наук . директор Рівненського міського ліцею

Педагогічний колектив Мутвицької середньої школи приділяє велику увагу вихованню в учнів високих патріотичних почуттів, ідеалів відданості розбудови української держави. В школі діє республіка ТЕМП та дитяча організація «Країна Барвінкова».

Вчителі школи приймали активну участь в громадському житті села. Назавжди запам'ятаються жителям Мутвиці вистави «Кайдашева сім'я», «За двома зайцями», за участю педагогів школи Корнійчук Віри Антонівни, Тумаша Василя Степановича, Андросюк Тамари Анатоліївни, Туман Валентини Миколаївни та працівниці їдальні Тишковець Ніни Степанівни.

Продовжили традицію старих вчителів - молодші колеги.

Концерт до 15 річниці Дня Незалежності України
З лютого 2006 року колектив Мутвицької середньої школи очолює Корнійчук Тамара Миколаївна, заступник директора з навчально-виховної роботи Корнійчук Наталія Василівна . Нині в школі працює 28 вчителів, 21 з них мають вищу освіту. У школі 5 вчителів-методистів , один старший вчитель.

Презентація інтегрованих уроків вчителями школи під час проведення тижня «Ярмарки вчительських ідей». Грудень 2006 р.

Презентація інтегрованого уроку з географії . 7 клас . Вчитель-методист
Корнійчук Тамара Миколаївна

Інтегрований урок в другому класі. Робота в парах. Вчителька вищої кваліфікаційної категорії Корнійчук Наталія Василівна .

Урок за методом проекту. 8 клас
Вчитель-методист Андросюк Тамара Анатоліївна 2006 р.

В школі створено хороші умови для навчання. Працює 4 кабінети початкових класів, кабінети зарубіжної літератури , інформатики, біології, хімії, фізики, історії, методичний кабінет. До послуг школярів бібліотека, спортивний зал, музей вишивки і ткацтва, їдальня , майтерня, кімнати для проведення індивідуального навчання.

З 28 педагогів школи – 19 її випускники.

90-ті роки і початок 2000-х р. були позначені не тільки здобутками, але й гіркими втратами. Відійшли в небуття колеги, чудові люди: Баль Надія Іванівна, Максимчук Марія Терентіївна, Малайчук Галина Лук'янівна, Захарович Іван, Бурачевський Юрій Юрійович, Полюхович Юлія Василівна, Лукашук Володимир Трохимович.

Нічого в світі вічного немає;

Усе колись з'являється й зникає,

Це знають всі, і це не зміниться ніколи

Лише одне є вічне – шлях до школи .

Історія
Мутвицької ЗОШ І – ІІІ ступенів
Зарічненської районної ради
Рівненської області

